

De Riepe

Het straatmagazine van Noord-Nederland

Thema
**Andere
wereld**

**Verschillende werelden
binnen pleegzorg**

VERDER IN DIT NUMMER

- Meesters in begeleiden
- De oorlog van mijn vader

**KEURMERK
straat
krant**

PRIJS €2,10
waarvan €0,90
voor de verkoper

alleen kopen van
verkoper met badge

Bruggen bouwen

‘The times they are changing’ zong Bob Dylan al in 1964. En gelijk had hij, maar het gaat zelfs verder. De hele wereld verandert. De poolkappen smelten langzaam, rivieren treden buiten hun oevers. Klimatologen zijn druk met allerlei berekeningen over de consequenties voor het leven op aarde. Maar gek genoeg, als je terugkijkt in de geschiedenis, zijn klimaatveranderingen niet zo vreemd als dat zij ons willen doen geloven. Ook vroeger waren er grote periodes van hitte en kou. Het grootste streven naar een andere wereld vind je bij mensen. Werd in de jaren 60 de verzorgingsstaat volledig uitgerold, nu wordt deze aan alle kanten beperkt door privatisering en individualisering. Gelukkig ontstaat er ook een tegenbeweging. Dat zijn mensen die inzien dat het zo niet langer kan, anders moet. Niet meer gedreven door geld, macht en onderdrukking, maar door passie, idealisme en samenwerking. Iedereen kan deze andere wereld om zich heen zien groeien. Geen gaskachels maar aardwarmte, geen kolencentrales, maar zonnepanelen. Mogelijkheden genoeg. Ook onder groepen mensen bestaan andere werelden. De wereld van een fabrieksdirecteur is anders dan dat van een stadsmode. Een boer in Afrika leeft in een andere wereld dan een mineraal boekhoudende boer in Noord-Friesland. Maar tussen al deze werelden bestaan ook overeenkomsten. Beide boeren staan ’s morgens buiten om te kijken wat voor weer het gaat worden. Het zou in mijn optiek goed zijn om naar de overeenkomsten, de raakvlakken te kijken, want daar bouw je de bruggen. Want uiteindelijk bestaat er maar een wereldbol.

Arnold de Meijer

DE RIEPE

Het straatmagazine van Noord-Nederland

De Riepe, Gronings voor stoep, is het straatmagazine van Noord-Nederland. De Riepe verschijnt eens per maand. Het blad is een initiatief van stichting WerkPro. Mensen die om uiteenlopende redenen dak- en thuisloos zijn, verkopen het magazine. Onder deze verkopers vallen ook mensen uit andere landen, mensen die in Nederland en in hun land van herkomst weinig tot geen perspectief hebben. Alle verkopers dragen als legitimatiebewijs een registratiepasje. U betaalt voor het magazine €2,10. Daarvan is 90 cent voor de verkoper, de rest gaat terug naar het project. De Riepe is geen commercieel magazine; naast inkomsten uit verkoop worden middelen verworven uit sponsoring, subsidiëring, fondsen en advertenties. Eventuele meeropbrengsten zullen worden aangewend in het circuit van dak- en thuislozen.

Donateur worden?

Bel of mail naar het distributieadres voor meer informatie.

- Heeft u klachten over een verkoper? Noteer het pasnummer en bel naar het distributieadres.
- Niets uit deze uitgave mag worden gebruikt zonder toestemming vooraf van de redactie.

COLOFON

PROJECTBEGELEIDING WERKPRO
Antonie Grootenhuis

PROJECTBEGELEIDING STUDIO SPINLINK
Dominique Krauts

HOOFDREDACTIE
Dominique Krauts

REDACTIE
Wietske Aupers
Rudy Vane
Robby Bakker
Maarten Vermeulen
Jim Smit

EINDREDACTIE
Sofie Risamena

Arnold de Meijer
Anna de Ruiter
Frits Croes
Annelies Romers
Rutger Wiechers

VORMGEVING
Dinah Jellema

FOTOGRAFIE
Frits Blom
Jaap ten Hoove
Remco Meijer
Annet Ritsema
Ilse Dekens

Marinus Hillenga
Wim Mijl
Bachir Benchagra
Suzanne Posthumus

VASTE COLUMNISTEN
Gerard Lohuis
Wilma Bouma
Eddy Sikma
Lydia Tuijnman
Marieke Werkman
Niek Heidanus

Jaap Krol
Natalia Oosterbaan
Chantal Kuipers
Gerlinde Spaan
Dick Bijmolt

FOTOGRAFIE COVER
Annet Ritsema

STRIP
Ido Dijkhuis

PUZZEL
Luuk Kobes

ILLUSTRATIES
Paul Kimkes
Robby Bakker

DRUK
Van Liere Media, Emmen

MET DANK AAN

Leger des Heils voor het ter beschikking stellen van de distributiefaciliteiten, subsidënten, donateurs en anderen die een bijdrage leveren aan de financiering van dit magazine. En niet te vergeten: de vele vrijwilligers en stagiaires zonder wie dit project niet draaiende kan worden gehouden.

SPECIALE DANK

Gaat uit naar alle verkopers, schrijvers en dichters uit de groep van dak- en thuislozen.

BEGELEIDING VERKOPERS

Eddy Posthumus Jeffrey Visser

De Riepe is een uitgave van WerkPro.

REDACTIEADRES DE RIEPE

Protonstraat 6
9743 AL Groningen
06-1147 8111
redactiederiepe@werkpro.nl

DISTRIBUTIEADRES DE RIEPE

WerkPro Groningen
Eemskanaal NZ 32a
9713 AB Groningen
Tel: 050-5791818 (09:00 - 13:00 uur)
e-mail: riepe@werkpro.nl
website: www.deriepe.nl
bankrek. NL38INGB0685757617
t.n.v. straatmagazine De Riepe

WerkPro Leeuwarden
Tel: 088 066 31 80
e-mail: riepe@werkpro.nl

ISSN
2405-769X

WerkPro

SpinLink

INHOUDSOPGAVE

MEESTERS IN BEGELEIDEN

4

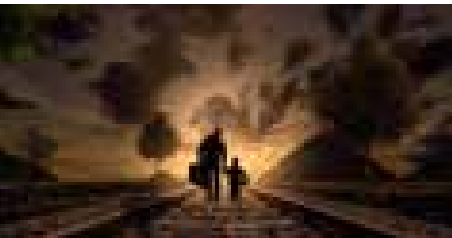
Toen Dominicus Hettinga en Thea Boven elkaar voor het eerst ontmoetten was er onmiddellijk een klik. Hier vloeide een bijzondere relatie uit voort.

10

DE OORLOG VAN MIJN VADER

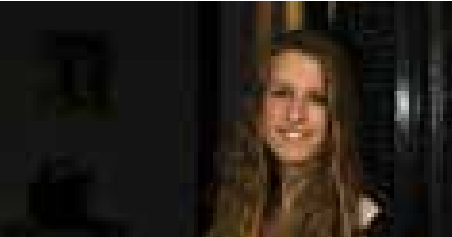
Op 27 augustus 2022 werd er in Oldenburg een symposium gehouden over het effect van de Tweede Wereldoorlog op de kinderen van hen die het meegemaakt hebben. Kinderen van Joodse ouders, zonen van dwangarbeiders, een Sinti-dochter, dochters van SS’ers en kleinkinderen van NSB-grootvaders vertellen allemaal hun verhaal.

VERSCHILLENDE WERELDEN BINNEN PLEEGZORG

16

Marianne is werkzaam bij de afdeling pleegzorg van Elker Jeugdhulp & Onderwijs. Met haar spreken wij over wat ouders, pleeggezinnen en kinderen meemaken bij pleegzorg.

20

IK STA NIEUW

Ixta Noa is een naam die nieuwsgierigheid opwekt. Het betekent ‘Ik sta nieuw’ en is een organisatie voor en door mensen met psychische kwetsbaarheid. Iedereen bij Ixta Noa heeft zelf ervaring met bijvoorbeeld eenzaamheid, eetproblemen, depressie of verslaving.

Marieke Werkman

Gekkenwerk

Oet Kloosterholt

Koken met een missie

Werk in uitvoering

Kunst op straat

Het bijzondere geluk

Recht en krom

6

7

8

9

13

14

15

18

Jaap Krol

Straatklinkers

Bie pad en weg

Kruiswoordcrypto

Horoscoop

Businessclub

Opvanginstellingen

Straatkanjer

19

22

23

23

24

25

27

28

Meesters in begeleiden

Door **Robby Bakker** Fotografie **Frits Blom**

Toen Dominicus Hettinga en Thea Boven elkaar voor het eerst ontmoetten was er onmiddellijk een klik. Hier vloeide een bijzondere relatie uit voort.

‘Ik werd gevraagd spirituele lessen te verzorgen bij een opleiding’, vertelt Dominicus. ‘Thea gaf reeds workshops en trainingen. Mensen vonden het bijzonder wat we deden. Meermaals werd ons gevraagd: “Waar kunnen wij dit leren?” Toen hebben we besloten om onze krachten te bundelen. Zo is Lightwave ontstaan. Wij willen de wereld overspoelen met een golf van spirituele verlichting. Het zijn niet zozeer technieken die we mensen willen aanleren, het is vooral het vinden van je innerlijke kracht - het pure zelf.’ Om Lightwave als bedrijf te promoten stonden Dominicus en Thea aanvankelijk op spirituele beurzen. Dat bleek een groot succes. ‘Het was bijzonder om te zien dat er soms rijen mensen stonden te wachten tot ze bij ons aan de beurt waren’, vertelt Dominicus met een glimlach. ‘Ik deed dan een korte reading: ik keek de mensen aan en begon vanzelf te praten. Thea legde haar handen op hun schouders en kon vertellen over het welzijn van de persoon. Onze samenwerking verliep altijd vloeiend.’ Thea knikt instemmend: ‘We hebben elkaar altijd heel goed aangevoeld en aangevuld. Daardoor konden wij gelijktijdig sessies geven, dat is redelijk uniek op beurzen.’

Dynamisch

Inmiddels zijn Dominicus en Thea gestopt met het verzorgen van opleidingen. ‘Lightwave is een dynamisch bedrijf’, legt Thea uit. ‘Er is behoefte aan opheldering, behoefte aan verdieping en aan spirituele zelfontplooiing.’ Daarom richt Lightwave zich nu voornamelijk op het geven van readings, healings, workshops en trainingen. Dominicus: ‘Thea geeft veel readings vanuit huis en ik doe trainingen op locatie. Ik ondersteun bedrijven, hulpverleners en psychologen om met nieuwe technieken en met meer gemak cliënten te kunnen helpen. Bewaak de rust in jezelf.’

Akasha-velden

‘Ik bied Akasha-readings aan’, vertelt Thea. ‘Je kunt het Akasha-veld zien als een bibliotheek. Het is de bibliotheek aangaande jouw ziel. Alle informatie ligt daar opgeslagen.

Bij een individuele sessie betreed ik het Akasha-veld van de hulpzoekende. Ik ontvang de antwoorden vanuit dat Akasha-veld en reik dat vervolgens de persoon in kwestie aan. Naast personen, kan ik ook het Akasha-veld van een bedrijf betreden. Een bedrijf is immers net zo goed een entiteit en heeft derhalve zijn eigen veld. Zo verkrijgen eigenaren een helder zicht in welke richting ze het bedrijf dienen te sturen, wat voor personeel ze moeten aannemen, of wat een bepaalde bedrijfsmentaliteit een verandering kan bewerkstelligen.’

Signature cell healing

De signature cell healing-methode is een uniek onderdeel van Lightwave. Thea is de enige Nederlandse natuurgeneeskundige therapeut die dit mag uitvoeren, aangezien zij persoonlijk getraind is door de Hawaïaanse “Kahu” Fred Sterling. ‘Signature cell is een Engels begrip’, aldus Thea. ‘Het staat voor de signatuur van je wezen. We zijn allemaal goddelijke wezens hoewel we in een fysiek lichaam zitten. Die signature cell wordt ook wel de god-cel genoemd. Het is de eerste cel die ontstaat tijdens de bevruchting. Die allereerste cel is in goddelijke staat van perfectie. Daaruit voortvloeiend komen alle andere cellen die ons lichaam vormen en zij dragen allen de blauwdruk met zich mee van die eerste cel. Als je de signature cell healing-methode toepast, maak je gebruik van die god-cel die in onze pijnappelklier ligt opgeslagen. Op het moment dat de god-cel wordt aangetrild door levensenergie — dat noemen wij Prana — beginnen al die andere cellen die eruit voortvloeien mee te resoneren. Zodanig komen zij terug in die goddelijke staat van perfectie. Zo kan je de signature cell healing-methode inzetten om een onbalans, zowel lichamelijk, emotioneel als spiritueel, te herstellen.’

Pijnappelklier activatie

De koers van het gesprek richt zich op de pijnappelklier en hoe de activatie hiervan levensveranderende effecten kan hebben. ‘De pijnappelklier is een endocriene klier in de hersenen’, legt Dominicus uit. ‘Descartes noemde het “de zetel van de ziel”. Wanneer je het activeert zal het je helpen om je leven beter af te stemmen met je levensdoel en missie. Het zal je mentale en emotionele

transformatie ondersteunen en je bewustwording vergroten. De pijnappelklier werkt als de ontvanger in een radio, het zorgt ervoor dat je informatie binnenkrijgt. Helaas zijn er verscheidene stoffen die de wereld in gebracht die de pijnappelklier afremmen. Wanneer de pijnappelklier geactiveerd wordt is het effect merkbaar in je energie-balans, je persoonlijke groei, zelfvertrouwen en in een diepere verbinding met de kosmos. Bovendien hoef je het maar één keer te activeren, dat is afdoende.’

Aura’s en chakra’s

Dominicus geeft eveneens zes-daagse cursussen tot aura- en chakra practicioner. Hier kunnen de cursisten ontdekken hoe ze een diepgaander inzicht kunnen krijgen in de werking van menselijke aura’s en chakra’s, waardoor zij meer verbinding ervaren met hun cliënten. Dominicus: ‘Ik laat mensen werken op een hoger bewustzijn. Als je de wijsheid toepast die

wij van nature in ons hebben, dan kun je anderen en jezelf helen. Ik leer ze af om na te denken. Ze moeten het doen. Ik ben zelf altijd de meest blijde leerling in de groep, om samen te mogen werken met al die grootmeesters die zich in zes dagen tijd transformeren.’

Niet klaar

‘We hebben veel mensen geïnspireerd’, glimlacht Dominicus. ‘Wij gooien een dikke steen in het water en anderen vangen de rimpels op en geven die rimpels op hun beurt weer door. Daar gaat het om. Dat we meehelpen om er een mooie tijd van te maken.’ Thea voegt toe: ‘Eigenlijk ben je nooit klaar met dit werk; het buigt mee met het grote proces van transformatie die de aarde en het collectief doormaken. Het is een boeiende tijd om nu op aarde te zijn, om alles te zien ontvouwen. Fenomenaal! Nee, wij zijn nog lang niet klaar.’

Sterk

MARIEKE WERKMAN

Illustratie **Robby Bakker**

Het zweet gutste over mijn rug tijdens het wachten in de wachtkamer van een psychologenpraktijk. Dit was het spannendste wat ik ooit had gedaan. Alsof ik op het punt stond om het gevecht met mezelf aan te gaan. Was er nog een weg terug?

Even later stond ik in de gymzaal tegenover de psychomotorische therapeut. Ze gooide razendsnel meerdere ballen achterelkaar naar me toe. Ik ving de gekleurde ballen op alsof mijn leven ervan afhing en smeed ze keihard terug. Hierna gooide de sportieve vrouw ballen richting mijn enkel. Ik dook naar de grond. Ineens vroeg ze: 'Wat voel je nu?' Pff, wat een rotvraag! Tranen prikten in mijn ogen en ik antwoordde: 'Ik weet het niet.' Ze zei: 'Ik zie verdriet.' Hierop zei ik: 'Ja, klaarblijkelijk.'

Op mijn achttiende was ik met een vriendin aan het skeeleren toen ik kwam te vallen over een kiezelsteen. Diezelfde dag ging ik samen met mijn vader naar de huisarts. De man tikte tegen de onderkant van mijn voet en vroeg: 'Doet dit pijn?' Ik mompelde: 'Mwooooh.' Ik gaf geen kik ook al deed het pijn. Diep van binnen wist ik dat het gebroken was. De huisarts zei: 'Kneuzen is pijnlijker dan breken.' Een week erna was mijn onderbeen donkerpaars en reden we weer naar de dokter. Deze verwees ons bij de aanblik van mijn been direct door naar het ziekenhuis. Mijn enkel bleek op drie plekken gebroken. Diezelfde dag werd ik geopereerd. Een aantal dagen erna kreeg ik hoge koorts. Ik bleek een stafylokokkeninfectie te hebben opgelopen. De wond was ontstoken. Mijn onderbeen moest bijna worden geamputeerd. Een jaar lang spoelde ik een gapende open beenwond. De pijn was ondraaglijk, maar ik lachte en deed opgewekt tijdens mijn herstel. Diep van binnen voelde ik me boos en schuldig. Voor het ongeluk maakte sporten een groot deel uit van mijn dagelijkse leven. Ik korfbalde, mountainbikete en hardlopen was mijn uitlaatklep.

Mijn eerste doel was om gewoon te lopen zonder te trekken (mank lopen) met mijn been. De nasleep van de infectie heeft ervoor gezorgd dat er geen kraakbeen meer tussen de gewrichten zit. Er is sprake van artrose. Slijtage. Jarenlang negeerde ik hevige pijn en liep stug door. Ik sprak er met geen woord over. Door onder ogen te zien dat kracht tegen je kan werken leer ik mijn eigen grenzen kennen. Door signalen van mijn lichaam te voelen en serieus te nemen.

GEK KEN WERK

Instorten

Door **Gerard Lohuis** Illustratie **Paul Kimkes**

Er moet gerenoveerd worden. De woningbouw wil de wijkvernieuwing voortvarend aanpakken en heeft een plan gemaakt waarmee alle huizen binnen zes maanden aangepast zijn. In de beleidsvisie wordt gesproken over een beter leefklimaat en een upgrade van de woningen waardoor de bewoners zo optimaal mogelijk kunnen leven. Het woongenot zal toenemen en de corporatie voorziet een toename van tevredenheid onder de bewoners. Het plan staat bol van de goede bedoelingen en de beleidsafdeling is tevreden over de voorgenomen planning.

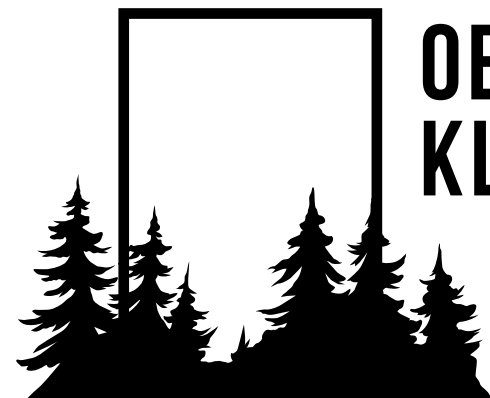
Frans is hels wanneer hij me de brief van de woningbouwvereniging laat zien. Op zijn 55e is hij gestopt met werken nadat hij door een arbeidsconflict in de ziektewet is beland. Dertig jaar heeft hij in zijn team de kar getrokken en stond hij bekend als een gepassioneerde collega voor wie geen moeite te veel was. Na de bedrijfsovername door een internationaal concern gaat er een andere wind waaien door het bedrijf. In het kader van transparantie en gemeenschappelijk beleid, moet de bedrijfsvoering van de organisatie aangepast worden wegens het optimaliseren van de maximale winstverwachtingen. 'Alsof alles wat we tot dan toe deden, niet goed is geweest. Ik werd gecontroleerd door een nieuw aangesteld salesmanager van wie ik voortdurend kritiek kreeg. Op een gegeven moment zag ik overal risico's, gevaar en demonen op me afkomen. Toen ik er iets van zei, kreeg ik te horen dat ik mogelijk niet meer in het bedrijf paste en dat na zo veel jaren het misschien beter was om eens om me heen

te kijken. Mijn wereld stortte in en de rest is geschiedenis', aldus Frans. De ziektewet volgt en Frans kan het niet meer opbrengen om zich om te laten scholen. 'Alsof ik een trap na kreeg en als schuldige werd aangewezen door een Dagobert Duck-manager die alleen maar in geld kon denken.' Het heeft jaren geduurd voordat Frans thuis zijn draai gevonden heeft en geen last meer heeft van somberheid. Instanties vertrouwt hij niet en van veranderingen krijgt hij het Spaans benauwd. Zijn vrienden zijn één voor één afgehaakt omdat ze niet langer tegen zijn verbitterde levenston kunnen. Frans gedijt in zijn isolement. Er ligt een keurige terreurbrief op zijn tafel. Een ander woord heeft hij er niet voor. 'En ze moeten van mij niet verwachten dat ik hieraan mee ga werken. De hoge heren beslissen maar achter hun regeertafel en doen maar waar ze zin in hebben. Op welke planeet leven we nu eigenlijk? Ze moeten niet denken dat ik gek ben.' Het wordt er niet beter op wanneer ik met de woningbouwvereniging contact zoek en vraag of het verplicht is voor Frans om hieraan mee te werken. De dame aan de andere kant van de lijn begrijpt niet dat iemand niet meewerkt aan verbetering, ook niet als ik uitleg dat Frans anderen niet vertrouwt en absoluut met rust gelaten wil worden.

Frans vertelt me even later dat hij weer in het verleden leeft en er weer iemand is die negatief over hem beslist. Weer staat zijn wereld op instorten.

Gerard Lohuis is sociaal-psychiatrisch verpleegkundige bij BuurtzorgT

OET KLOOSTERHOLT

Door Dick Bijmolt

WAT JE NIET ZIET

Je leest er veel over in het nieuws of ziet het in tv-programma's. De geheimzinnige wereld van de misdaad. In "Opsporing verzocht" zie je veel filmpjes die zich afspelen in het duister. Deze wereld wil niet gezien worden. In mijn werk werd ik in de loop der jaren met het nodige geconfronteerd. In dat gezinsvervangend huis dronk ik meestal met drie medewerkers in de ochtend koffie. Twee ervan werden jaren later ontslagen. De een wegens diefstal van bewoners en opnames van de huisrekening, de ander wegens seksuele contacten met een aantal verstandelijk beperkte bewoners. Vaak schuren ze tegen je aan, misschien vanuit het principe houd je vijanden dichtbij je. Beide lieden waren altijd bijzonder hartelijk en aardig, zeker naar mij toe.

Het geldprobleem was het eerste wat zich openbaarde. Als hoofd pak je dan de dienstlijsten erbij, wie was aanwezig op de dagen van geldvermissing. Het duurde een tijdje maar er was iemand die wel vaak matchte, maar niet altijd. Duidelijk werd het niet. Totdat ik hoorde dat betreffende medewerker soms in het weekend spontaan langskwam om een boodschapje of zo voor een bewoner te doen. Dat gaf de doorslag. Blijkbaar nam ze dan snel de huisbankpas mee om te pinnen. Alleen heb je dan nog geen bewijs. Dat werd later wel

verkregen door inschakeling van bedrijfsrecherche, die diepgaander onderzoek kunnen doen. Mevrouw had zelfs van cliënten aanzienlijke sommen naar zichzelf gestort, haar woning heringericht. Je kunt je niet voorstellen dat dit lekker zit. Natuurlijk werden naar aanleiding van dit gebeuren de protocollen rond geldzaken aanzienlijk aangescherpt, maar misbruik valt nooit helemaal uit te sluiten.

Het geval van het seksuele misbruik kwam aan het licht doordat twee jongens van het huis me wilden spreken. Ze vertelden me van wat de kok van huis van hun wilde en deed. Dat ik met de twee jongens tegelijk sprak vond de politie minder (wederzijdse beïnvloeding), maar ik kon ook niet weten waar ze mee kwamen. Maandenlang duurde het onderzoek, er waren meer slachtoffers. Vele interviews met cliënten vonden door specialisten plaats, ik moest hun ouders en verwanten inlichten. Eigenlijk bizar vond ik achteraf dat niemand dit in de gaten heeft gehad, maar ook echt niemand had dit van de amicale kok verwacht. Nog later waren er de rechtbankzittingen waarbij de advocaat mij afschilderde als een onbetrouwbaar sujet. Uiteindelijk kwam de veroordeling. Daar waren we met betrokken bewoners bij. Achteraf dronken we in een nabijgelegen café een borrel op de goede afloop, hij had een fikse gevangenisstraf gekregen.

KOKEN MET EEN MISSIE

Vlees uit de onderwereld

Door Lydia Tuijnman

Ik las in de krant: *Campagne Nederland Vleesland moet vleeseters een beter gevoel geven, want de vleessector ziet "weerstand" tegen vlees toenemen en wil met een nieuwe campagne het gesprek over vlees "depolariseren".*

In de bovenwereld van Nederland Vleesland staan lachende zwijntjes in kokspakjes hun messen te slijpen. Ze maken reclame voor het heerlijke vlees ... van zichzelf. In de onderwereld liggen arme zeugen levenslang in een veel te krap hok hun rijen nog net niet panklaar kroost te zogen.

Hey, vleessector, vind je het gek dat de weerstand tegen vlees toeneemt? Zolang dit soort beelden gemaakt kunnen worden in Nederlandse stallen valt er niks te depolariseren en een beter gevoel krijgen we écht alleen als deze beestachtige vorm van dieren houden voorgoed voorbij is.

Zo. Dat gezegd hebbende begeef ik me nu naar de bank om naar een leuke natuurfilm kijken. In goed gezelschap: een biertje en een dierenleed-vrije snack.

Een pond sperziebonen wassen, drogen en de uiteinden afsnijden. Meng 2 deciliter karnemelk met 2 ons gekookt maismeel (PAN) tot een dik papje. Op smaak maken met cayennepeper en zout. Doe zonnebloemolie in een kleine pan (want voor een grote is ze te duur!) en verhit tot 180 graden. De olie is heet genoeg als een stukje vers brood er binnen 15 seconden goudbruin in wordt. Haal de sperziebonen door het beslag en frituur steeds een tiental zo'n 2-3 minuten. Af en toe draaien tot het beslag overal mooi bruin is. Uitlekken op keukenpapier en dan rap voor de tv, vergeet niet royaal en diep te dippen in honing-mosterdsaus.

De oorlog van mijn vader

Door **Arnold de Meijer en Gert Los**
Fotobewerking **Annet Ritsema**

Op 27 augustus 2022 werd er in Oldenburg een symposium gehouden over het effect van de Tweede Wereldoorlog op de kinderen van hen die het meegemaakt hebben. Kinderen van Joodse ouders, zonen van dwangarbeiders, een Sinti-dochter, dochters van SS'ers en kleinkinderen van NSB-grootvaders vertellen allemaal hun verhaal. Insteek is om te kijken welk een wissel dat op het leven van die kinderen en kleinkinderen heeft getrokken. Bij mij was dat ook zo. Onderstaand mijn verhaal en wat de trauma's van mijn vader voor een wissel hebben getrokken op mijn leven.

Mijn vader Frans Camiel de Meijer, die inmiddels al veertig jaar dood is, heeft gedurende de oorlog in een werkkamp gezeten in de buurt van Lübeck. Een redelijk korte periode, maar wel vormend voor de rest van zijn leven. Elke oorlogsfilm of documentaire moest hij zien en telkens weer werd hij schreeuwend wakker. 's Nachts zat ik bij hem, als jongetje van twaalf in de keuken. We spraken dan niet of nauwelijks met elkaar en hielden elkaars hand vast. Zonder woorden. Dat was genoeg. Dit heeft ook een wissel getrokken op mijn leven. Net alsof de schaduw van de oorlog als een deken over ons hele gezin hing.

Werkkamp

Mijn vader (1924) woonde in Zeeland. Zijn beide broers zaten in het verzet. Op een dag hadden de jongens dekens gepikt van de Duitsers. Dat werd ontdekt. Mijn vader werd opgepakt en volledig in elkaar geschopt. Vervolgens werd hij op de trein gezet, naar een werkkamp in de buurt van Lübeck. Dat was in 1942. In het kamp werd munitie gemaakt. Mijn vader saboteerde de productie. Dat was levensgevaarlijk en hij werd vreselijk te pakken genomen. Een voorbeeld van wreedheid: hij stond te roken en gooide een lucifer op de grond. Hij werd gesnapt. Ze lieten hem 48 uur, zonder eten en drinken, met een kruiwagen met alleen die lucifer erin door het kamp lopen.

Daar heeft hij tweeëneenhalf jaar gezeten. Het kamp werd bevrijd door de Amerikanen. Bij aankomst in Groningen had hij alleen een bontjas aan, verder niks. Hij had in het kamp zoveel op zijn sodemieter gehad dat hij letterlijk een long heeft staan ophoesten. Hij moest geopereerd worden. Door de operatie ontstond een holle ruimte, maar er moest wat in omdat die anders inzakte. Ze hebben hem toen opgevuld met pingpongballen, dat was het enige wat ze hadden.»

Wissel op mijn leven

Na de oorlog moest mijn vader elke oorlogsfilm zien. Als kind kreeg ik vervolgens al die verhalen te horen over de oorlog. Dat stimuleerde mijn interesse. Daardoor ben ik de rest van mijn leven heel erg met de Tweede Wereldoorlog bezig geweest. Ik heb inmiddels 1300 boeken over de Tweede Wereldoorlog. Op tien na heb ik ze allemaal gelezen. Dat is eigenlijk niet gezond. Het is zijn oorlog, het is niet mijn trauma, maar zijn trauma.

Auschwitz

Ik ben naar Auschwitz geweest. Niet omdat ik Auschwitz wilde zien, maar omdat ik mijn vader wilde leren kennen. Ik kon daardoor begrijpen waarom, als iemand van hem dingen eiste die eigenlijk niet te halen waren, hij zei: “Stik maar. Fuck the consequensis”. Dat is voor mij heel verhelderend geweest.

Ik ontdekte ook - in Sobibór - dat dit niet mijn leven mag worden. Het is niet mijn trauma.

Therapie

Om zelf te overleven ben ik een paar jaar in therapie geweest. Dat heeft me wel geholpen. Het is nu iets wat ik beheers. Het zit als het ware in een ladekastje. Als ik het wil kan ik dat ladekastje opentrekken. Ik heb de sleutel.

Strijd tegen onrecht

Mijn vader was te allen tijde bezig om te strijden tegen onrecht: “Ik heb in het kamp genoeg onrecht meegemaakt. Dat wil ik niet”. Onrecht werkte als een rooie lap bij hem. Bij mij net zo. Het moet eerlijk zijn. Zo niet, dan ging ik er met gestrekt been in. Het heeft me wel mijn baan als journalist gekost.

Zoals ik nu ben zou ik dezelfde strijd zijn aangegaan, maar diplomatieker. Door de therapie heb ik nu dat inzicht. Ik heb mij verzoend met het feit dat het zo gegaan is. Als ik het anders gedaan had, had mijn leven er anders uitgezien. Was ik niet op mijn vijftigste ontslagen.

Strijd tegen armoede

Maar de keerzijde is dat ik waardevolle mensen heb leren kennen en jarenlang mijn pen ten dienste heb gesteld van daklozen en van de strijd tegen armoede. De ruimte die ik kreeg heb ik benut om dingen te doen waar ik achtersta. Ik heb het verleden een plek gegeven. Het bepaalt mijn leven niet meer. Dit jaar is het voor het eerst dat ik niet naar de 4 mei herdenking ben geweest. Dat was een heel bewuste keuze. Ik heb me verzoend met het leven, met mijn vader. Ik mis hem nog steeds. Hij is nu veertig jaar dood.

Keuzes

Mijn gesprekken over de oorlog gaan nu dieper dan vijftien jaar geleden. Het gaat nu over keuzes van mensen. Daarin ben ik op zoek naar de nuance. Vroeger dacht ik: alle SS'ers zijn slecht. Dat was niet zo. Bij mijn vader was in het kamp ook een SS'er voor wie de gevangenen laarzen hebben gemaakt. Omdat het een goeie vent was. Hij gaf de gevangenen zijn boterhammen. Ook SS'ers zijn individuen.

Ruimte

Nu kan ik zeggen dat ik niet alleen in mijn maatschappelijk leven ruimte heb verworven, maar ook in de terugblik op de

oorlog en wat mensen daar allemaal gedaan hebben. Waar je naartoe moet is dat je los moet komen van oordelen en frank en vrij naar mensen en hun daden kijkt. Het belangrijkste is wel het loskomen van het verleden van een ander. Op aanraden van mijn therapeut heb ik geprobeerd dat onder woorden te brengen. Die poging heeft mij enorm geholpen en ik deel het graag met de lezers van De Riepe.

Symposium

Thema van het symposium was hoe de overgehevelde trauma's van vaders, moeders, grootouders het leven van nabestaanden hebben beïnvloed. Dochters, zonen, kleinkinderen van daders en slachtoffers zaten gezamenlijk aan tafel om open met elkaar te praten. De trauma's en de verwerking en invloed daarvan kwamen aardig overeen, alleen slepen de nazaten van daders ook nog eens het plaatsvervangend schuldgevoel mee. 'Ik kon niet geloven dat mijn lievelingsopa bewaker was geweest in Esterwegen en daar op vluchtende gevangenen heeft geschoten', vertelde een van de deelnemers. Als er al een conclusie getrokken kan worden, dan is het wel dat traumaverwerking gebaat is bij het communiceren daarover. Collectief schuldgevoel hoort daar niet thuis. Collectief schuldbesef misschien wel, maar het essentiële is, dat iedereen zijn eigen redenen heeft om bepaalde, goede of slechte, keuzes te maken. Die zijn persoonlijk en iedereen moet die met zijn eigen geweten in overeenstemming brengen. Het zou goed zijn, om een vervolg symposium te houden waarbij de vraag hoe wij kunnen voorkomen dat wij onze plaatsvervangende trauma's doorgeven aan de komende generaties, centraal zou moeten staan.

De oorlog van mijn vader

De oorlog van mijn vader
Woekert voort in mij
Zijn strijd en zijn verhalen
Werden onderdeel van mij

Zijn strijd om te overleven
Onder totalitaire macht
Hebben mij in mijn leven
helemaal ontkracht

Zijn vechten om te overleven
Is zeker niet mijn strijd
Maar in zijn loopgraven
Raak ik mijn spoor volledig kwijt

Maak ik die oorlog los van mij
Verloochen ik dan mijn vader?
Of word ik zonder zijn oorlog
Eindelijk weer mij?

WERK IN UITVOERING

Als een tornado

Door **Arnold de Meijer** Fotografie **Ilse Dekens**

Ze zijn inmiddels een vertrouwd beeld in de stad. In stormachtig tempo fietsen de koeriers van Cycloon van hot naar her in Groningen om pakjes, brieven, rekeningen enzovoort te bezorgen. ‘We zijn een sociaal bedrijf’, vertelt Erik Drok (24), teamleider van Cycloon Groningen aan de Energieweg. ‘We laten zien dat het anders kan. Iedereen kan bij ons meedoen, met of zonder afstand tot de arbeidsmarkt. We gaan voor iedereen op zoek naar een plek waar hij of zij het best tot zijn/haar recht komt. Doordat wij op de fiets bezorgen, draagt het ook bij aan een beter milieu en het terugdringen van de CO2 uitstoot.’

‘Vroeger heb ik wat nare ervaringen gehad’, vertelt werknemer Haye van der Meer (27). ‘Ik heb wat moeite met sociale contacten en daar werd moeilijk over gedaan, hier niet. Hier houden ze rekening met mijn grenzen. Zij weten mij te motiveren. Ik heb het hier enorm naar mijn zin, ik word zelfs beter in sociale contacten, ik heb een stel vrienden gekregen en woon zelfstandig. Bovendien krijg ik hier de kans om me in mijn eigen tempo, op mijn eigen manier te ontwikkelen.’

Uit het jaarverslag blijkt dat Cycloon in 2021 landelijk circa 33 miljoen pakketten en 16 miljoen brieven heeft bezorgd. ‘We werken goed samen met lederz en bieden mensen kansen. Wat oorspronkelijk begon als een bijbaantje voor studenten, is inmiddels uitgegroeid tot een volwaardig bedrijf waar iedereen op zijn eigen manier in zijn kracht wordt gezet’, meent Erik. ‘Cycloon heeft mij een kans gegeven. Ze helpen mij om door te groeien. Ik heb hier mijn rust gevonden’, aldus Haye.

Erik: ‘Als teamleider zie ik niet alleen toe op de juiste verwerking van de post, maar is het coachen van medewerkers net zo belangrijk. Door de korte lijntjes is iedereen veel meer betrokken en voelt iedereen zich deel van het team en verantwoordelijk. Dat is mooi om te zien.’

KUNST OP STRAAT

Het Leeuwarder begin

Door **Eddy Skima** Fotografie **Frits Blom**

Relatief laat, in de negentiende eeuw is de kunst op straat in Leeuwarden begonnen. Ergens bevreemdend, daar bijvoorbeeld in de zeventiende eeuw er ook al, in die tijd belangrijke, Leeuwarders rondstapten. Het was misschien wel het sobere Calvinistisch idee dat men niet graag pronkte. Niet met een ander en al helemaal niet met zichzelf. Zelfs de stadhouder (Friese tak van de Nassau's) Willem Lodewijk niet. Pas in 1906 kreeg hij z'n standbeeld tegenover het stadhouderslijk hof, in die jaren de ambtswoning van de Commissaris van de Koningin.

Ook gelieerd aan het Koningshuis is een wonderlijk object waar ik in deze aflevering aandacht aan wil besteden. Het is een buste die aangebracht is (op hoogte) aan een pand in de Prins Hendrikstraat. Dusdanig hoog hangt het object dat menig toerist (en menige Leeuwarder) het nooit is opgevallen.

Vanuit het station loop je via de brede Sophialaan en de smalle Prins Hendrikstraat, richting het centrum. Hierbij passeren we de Willemskade, ooit het zuiderbolwerk van de stad.

Rond 1868 is het bolwerk geslecht en is de gracht met kade rechtgetrokken. De naam Zuiderkade werd bij het bezoek van Koning Willem III veranderd in Willemskade. Naamgever van de andere straat is Prins Hendrik, de man van Koningin Wilhelmina, die een generatie jonger was. Laatstgenoemde was voornamelijk bekend door jachtpartijen op de Hoge Veluwe.

De buste van de zeevaarder hangt op de tweede verdieping van het eerste pand (links) in de straat. De in de bronnen genoemde C. Wetting beschrijft het als het eerste monumentje (1871) in de openbare ruimte. Ontwerper was W. Molkenboer. Het is gegoten bij een ijzergieterij. De kroeg op de benedenverdieping is naar Hendrik vernoemd: De Prins. Boven het café zien we de prins. Karakteristiek zijn de negentiende-eeuwse bakkebaarden. Ik zou zeggen: kroegganger en toerist, let er eens op. Hier is de kunst op straat mee begonnen.

Het bijzondere GELUK

Stilte

Door **Chantal Kuipers**

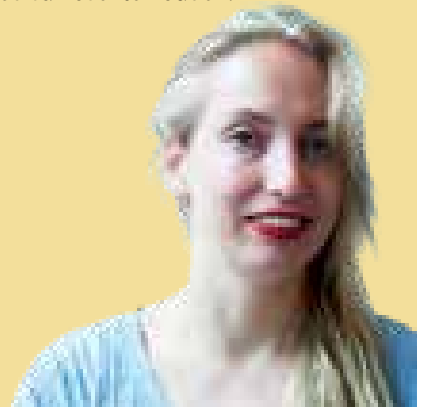
Nu we weer met het 'gewone' leven zijn begonnen kan ik me niet eens meer herinneren hoe het daarvoor was. Gek dat ik nu weer meega in dagelijkse beslommeringen die ik achter me wilde laten omdat ik het gevoel had dat het leven mij leefde in plaats van andersom.

Corona was voor mij een andere wereld. Nou gold dat voor iedereen maar ik kon ervan genieten dat er even tijd was om stil te staan of de dingen die ik deed, voor mij zinvol waren. Ik ging meer wandelen, omdat er niets te doen was, fietsen, en leefde in mijn veilige bubbel waar ik vroeg op bed ging en nog vroeger op ging staan. Er was niets te missen en ik werd niet gemist. Ik voelde me niet schuldig als ik een feestje liet lopen, want die waren er nauwelijks tenzij je met twee mensen afspreken onder een feestje vindt vallen, maar de leukste feestjes waren tussen twee personen. Ik sprak niet meer af met mensen die ik sowieso niet meer leuk vond, want we waren door de jaren heen te verschillend geworden, maar waar ik nooit de moed voor voelde om ze dat te zeggen. Iets dat ik mezelf kwalijk neem, want ik ben oud genoeg om het te zeggen. Ná de coronatijd zou ik het helemaal

anders gaan doen. Ik zou eraan denken wat goed is voor mijzelf en mijn kinderen en de rest zou me niet meer interesseren.

Hoe anders is de werkelijkheid. De kroegen gingen weer open en al mijn mooie plannen legde ik zo snel ik kon achter de tap neer in ruil voor een koud biertje. Elk goed voornemen verdween als sneeuw voor de zon als ik op een terrasje op de Grote Markt zat. En mijn dromen werden meegenomen door dat ené festivalletje die ik niet mocht missen maar mij uiteindelijk wel kon missen tussen al die andere mensen. Nu sleep ik mezelf elke dag naar een baan waar al mijn creativiteit verdwijnt en is het wandelen ingeruild voor doodso op de bank liggen. Met moeite sleep ik mezelf elke ochtend de realiteit weer in.

Waar is die andere wereld gebleven? Het lijkt nog maar zo kortgeleden en ook alweer zo ver weg. Te ver weg om er iets goed van over te houden.

Van 2 tot 9 november 2022 is het de Week van de Pleegzorg. Tijdens deze week wil Jeugdzorg Nederland de aandacht vestigen op pleegzorg en het tekort aan pleegouders. Daarnaast worden pleeggezinnen in het zonnetje gezet. Marianne is werkzaam bij de afdeling pleegzorg van Elker Jeugdhulp & Onderwijs. Met haar spreken wij over wat ouders, pleeggezinnen en kinderen meemaken bij pleegzorg.

‘Mag ik heel de dag eten of alleen op vaste momenten? Mag ik ’s nachts wel naar de wc of moet ik in bed blijven? Word ik ’s ochtends wakker gemaakt of mag ik zelf bepalen wanneer ik opsta? Het is wennen voor een kind in een nieuw pleeggezin.’
Marianne legt uit dat het kind van de ene wereld in de andere wereld stapt. ‘Denk maar eens terug aan de eerste keer logeren bij een vriendje of vriendinnetje. Je stapt een andere wereld in met andere geuren, geluiden, gebruiken en gewoontes. Een kind wat in een pleeggezin gaat wonen heeft afhankelijk van de leeftijd al een tijdje in een andere wereld gewoond: de wereld van hun biologische gezin, met eigen gewoontes op hun eigen plek. Af en toe kunnen ouders tijdelijk of voor langere tijd niet voor het kind zorgen. Als er geen passende oplossing bij hun vrienden of familie gevonden kan worden, dan kan een pleeggezin uitkomst bieden. Het kind komt dan in een andere wereld terecht: een nieuw gezin met eigen rituelen en in een nieuw huis maar neemt ook zijn eigen ervaringen mee. En dat is wennen.’

Gezocht: Pleeggezinnen in alle soorten en maten

Elker zoekt pleeggezinnen die zo veel mogelijk kunnen bieden wat het kind nodig heeft. Dit resulteert niet altijd in een zelfde soort gezin als het biologische gezin. ‘Wij speuren in ons bestand naar geschikte pleegouders. Dat klinkt wel heel luxe, bestanden waarin pleegouders staan, maar soms hebben wij maar een of twee gezinnen beschikbaar die ruimte hebben voor een kind in een bepaalde leeftijdscategorie. We onderzoeken dan welk gezin het beste bij het kind past. Soms is er helemaal geen gezin beschikbaar. ‘In het bestand met pleegouders uit Groningen staan pleeggezinnen die verschillen in soort en grootte. Wij zouden heel graag meer diversiteit willen in onze pleeggezinnen, allerlei verschillende culturen en in alle soorten en maten. Des te meer verschillende pleegouders, des te groter de kans dat er voor nog meer kinderen, die dat nodig hebben, een passende plek gevonden kan worden.’

Samenwerken

In een ideale situatie overleggen biologische ouders en pleegouders bijvoorbeeld wanneer het tijd is voor de kapper. ‘Wat zullen we doen met zijn haar? Wat vind je mooi?’, herhaalt Marianne de vragen die het pleeggezin vroeg aan een biologische ouder, ‘hij wil zelf graag stekeltjes, kun jij daar ook achterstaan?’.
‘Als telkens zijn kleding of kapsel gecheckt wordt en er vervelende opmerkingen gemaakt worden over

de pleegouder of de ouder, dan kan het kind in de knel komen te zitten. Dan krijg je een kind dat tussen de werelden van de pleegouders en de ouders blijft hangen. Het kan zich niet helemaal verbinden aan het een of het ander.’

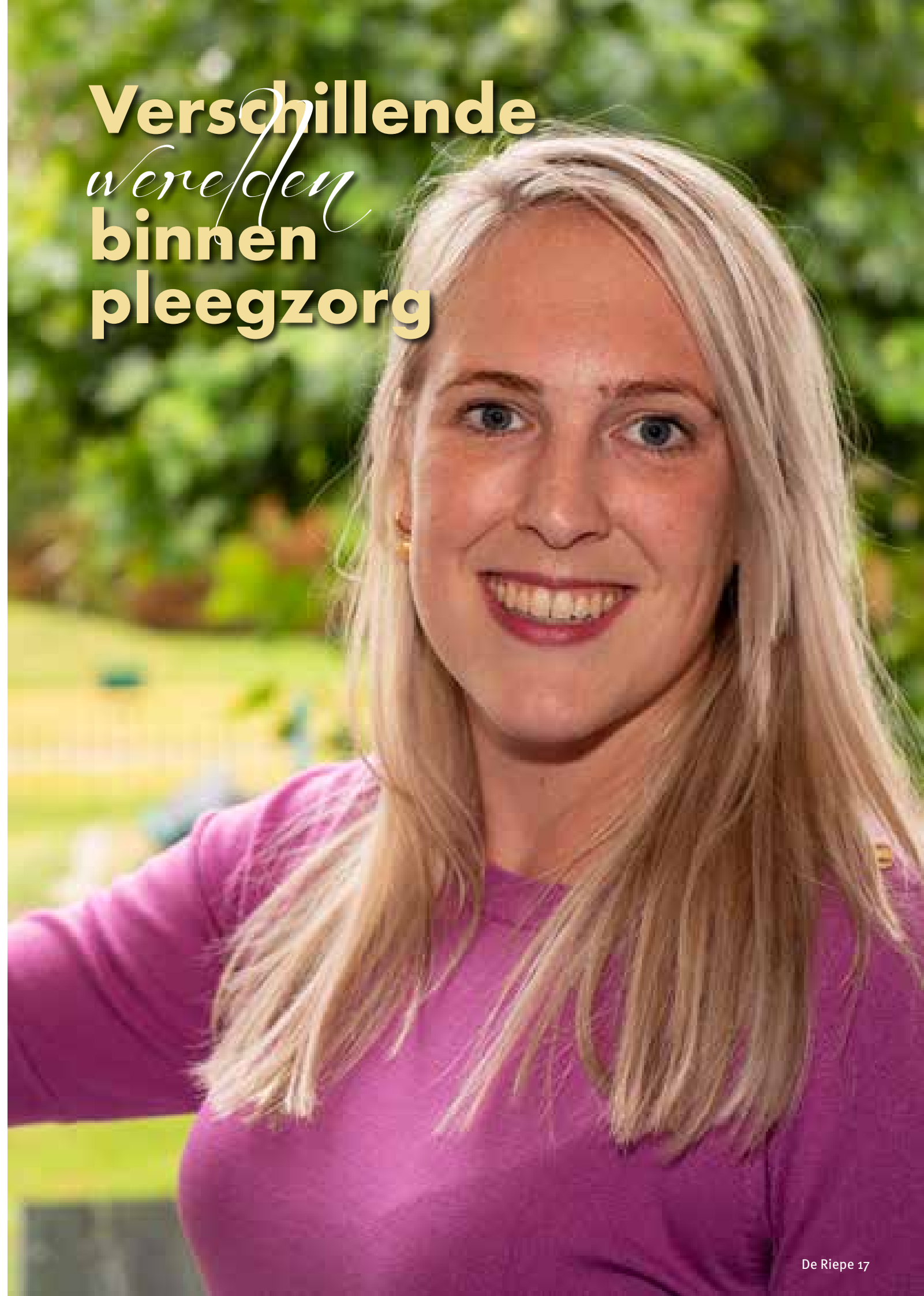
Ondersteunen in een succesvolle samenwerking

Een pleegzorgwerker kan ondersteunen in de samenwerking tussen biologische ouders en pleegouders. ‘Als iedereen er vertrouwen in heeft, dan voelt het kind dat ook’, zegt Marianne. ‘Het kind krijgt dan toestemming om het leuk te hebben bij zowel het pleeggezin, als bij de biologische ouders. Zo is er de grootste kans op een succesvolle samenwerking. De werelden van de biologische ouders en het pleeggezin kunnen op deze manier samen komen. Ouders en pleegouders hebben ondanks de grote verschillen die er soms zijn een gemeenschappelijke belang, ze willen dat het goed gaat met het kind en dat het gelukkig is.’

Met elkaar verjaardag vieren

Marianne noemt een voorbeeld: ‘Het is prachtig om te zien dat gezinnen en pleeggezinnen samenwerken om de verjaardag van het kind te vieren, op een manier die bij het kind en bij de verschillende werelden past. Elk jaar organiseren bijvoorbeeld pleegouders een barbecue op de verjaardag van het kind waarbij ouders, grootouders en een belangrijke tante worden uitgenodigd. De oma zorgt dan voor Antilliaanse hapjes en lekkernijen en mama bakt een taart. Of dat de ouders en het pleeggezin een dag organiseren in het teken van het land waar de familie van het kind vandaan komt via verhalen, foto’s en filmpjes. Het kind zei tegen de pleegouders: ‘Als ik later groot ben wil ik daarheen op vakantie, want daar komt mamma vandaan.’ De pleegouders reageerden: ‘Hartstikke mooi, dan gaan wij kijken of dat lukt.’
‘Uit beide werelden neemt het kind wat mee,’ legt Marianne uit. ‘Een kind kan veranderen op het moment dat het in een pleeggezin woont, omdat het kind daarin ook mee gaat draaien. Ook de andere wereld kan veranderen wanneer een kind (tijdelijk) niet thuis woont. Er is ruimte voor vroeger. Maar er zijn ook andere gebruiken, gewoontes en afspraken op de nieuwe woonplek. Met de verschillende werelden van de biologische ouders en het pleeggezin samen hoop je dat een kind zo goed mogelijk zijn eigen identiteit vormt.’ Marianne hoopt hierbij te helpen: ‘Elk kind heeft recht om zo veilig mogelijk op te groeien tot een volwassene die zijn bijdrage kan leveren aan de wereld. Daar dragen we allemaal ons steentje aan bij.’

Verschillende werelden binnen pleegzorg

Verschillende werelden

Door **Niek Heidanus**

Als je doet wat je altijd hebt gedaan, dan krijg je wat je altijd hebt gekregen. Anders gezegd: als je de veilige weg kiest, dan weet je wat je krijgt. Sommige mensen houden van zekerheden, vaste patronen en gewoonten. Geen gekkigheid, geen verrassingen. Je kunt dan situaties beter inschatten en weet wat je kunt verwachten.

Ouders van een vriend van mij gingen circa 30 jaren naar dezelfde camping in Italië. Elk jaar dezelfde reis, hetzelfde dorpje en vaste plekje op de camping. Toen het dorpje onbereikbaar was vanwege overstromingen bij het Comomeer, gingen zij noodgedwongen naar een camping aan de Côte d'Azur. Een nieuwe wereld ging voor hen open. Ze waren laaiend enthousiast en verwonderd door de grote schoonheid in het andere land en de boeiende nieuwe

Mr. N.A. (Niek) Heidanus, Advocaat bij
FORUM Advocaten & Rechtsanwalt te
Groningen

ervaringen. De nieuwe weg die noodgedwongen genomen werd, was een opstap voor meer gevarieerde reisdoelen, flexibiliteit en nieuwe sensaties. Niets is zo makkelijk om te blijven hangen in de comfortabele zone waarin je zit. Maar wil je echt iets bereiken en veranderen, dan is enig doorzettingsvermogen en lef aangewezen. Als je doet wat je altijd deed, dan krijg en word je minder. Openstaan voor veranderingen is een vitale factor. Voor alle aspecten in het leven. Openstaan voor nieuwe culturen, landen en ideeën, zal je rijker en toleranter maken. Het zal je in een andere - minder verstikkende en voorspelbare - wereld brengen. Sommige mensen kiezen bewust voor een wereld die duister en boosaardig is. Dat brengt ze regelmatig in een onvoorspelbaar en soms gewelddadig milieu. En ondanks een goede strafrechtadvocaat en maximale rechtsbijstand kan die foute scene uiteindelijk leiden tot uiteenlopende straffen. Tot een andere (destructieve) wereld, zoals een gevangenis, waar je zeker niet wil zitten en die nimmer voordeel oplevert. Er zijn ook genoeg mensen die door hun gedrag in een andere wereld terechtkomen, terwijl ze daar niet willen zijn. En dan heb ik het niet over mensen die welbewust drugs gebruiken en bijvoorbeeld willen trippen. De gebruiker kan ervaren dat hij naar een andere wereld reist. Ik heb het over personen die door een stoornis of beperking dingen doen die hun niet aangerekend kunnen worden, maar soms wel tot dwangopnames in een psychiatrisch ziekenhuis kunnen leiden. Het is verdrietig dat iemand door een ziekte in een akelige psychose

terechtkomt, in een toestand waarbij de grip op de realiteit wordt verloren. Dat je dan dingen ziet of hoort die er niet zijn en overtuigd bent van bepaalde ideeën die niet kloppen, bijvoorbeeld de waan dat je Jezus bent. Een psychose is een eenzame ervaring en beangstigende andere wereld. Niets is dus meer veilig en vertrouwd. Het gebeurt regelmatig dat mensen met een psychische aandoening hulp weigeren of niet in staat zijn om er zelf om te vragen. Omdat ze niet de controle over het eigen leven willen verliezen of zichzelf niet ziek vinden. Het wordt extra ingrijpend als je door die ziekte gevaar veroorzaakt (voor jezelf of voor anderen) en opgenomen moet worden in een kliniek. Dan kom je noodgedwongen in een andere wereld terecht, eentje waar je in principe niet wilt zijn en zo spoedig mogelijk weg wil komen.

Als advocaat probeer ik te allen tijde een client uit die andere slechte en/of angstige wereld te houden en/of te krijgen. Te vuur en te zwaard, ongeacht de schuldvraag. Niemand kiest welbewust voor een zwarte en vrijheidsbeperkende wereld. Voor sommige mensen is het beter dat ze de veilige weg kiezen en niet op zoek gaan naar nieuwe sensaties. Soms is het juist heel goed en wijs om precies te weten wat je krijgt. Daar is niets mis mee en het scheelt mij werk.

Schilderij

Ik was in Oost-Finland en ging naar een kringloop. Je maakt meer kans in verre oorden, omdat niemand daar sneupt zoals ik doe. Gewoon wat rondwandelen en met je kennersoog tegen een onbekende Rembrandt of van Gogh aanlopen, dat doen Oost-Finnen natuurlijk niet.

Het was dan ook geen toeval dat ik oog in oog kwam te staan met een interessant schilderij, per stickertje getiteld “Ruotsalainen Maisema” en gesigneerd door “R. Falk”. Een kleurige schets van een pastoraal aandoend landschapje. Via enkele vingertikjes op de smartphone kwam ik uit bij Robert Falk (1886-1958), een avant-gardistisch schilder die als jongeling goed had gekeken naar Paul Cézanne. Dit zou wellicht een vroeg werkje zijn, waar al jaren naar werd gezocht. “Ruotsalainen” moest ook wel Fins voor “Russisch” zijn, bedacht ik. Na nog wat vingertikjes ontdekte ik dat een beetje Falk 50.000 euro waard was, zodat mijn vingers spoedig niet meer verder konden tikken omdat ze begonnen te beven.

Had ik beet? Het schilderijtje kostte 50 euro, dus daar zou ik me geen buil aan vallen. Voor de toehappende veilinghuizen uit zag ik mezelf aanschuiven bij Tussen Kunst & Kitsch, waar het werk rustig ronddraaide op een tafel. ‘Een impressionistisch schilderij van een Russisch landschap, Jaap, waar heb je dit gevonden?’, begon de presentator. Ik zou dan mijn verhaal doen (‘Ik sneupte wat rond’), waarna de K&K-expert zijn licht liet schijnen over deze bijzondere vondst. Op de vraag ‘wat zou de verzekerde waarde zijn?’, zou hij zeggen ‘rond 60.000 euro’, waarna de zaal ‘ooooh’ riep en ik bedaard ‘Ik hou hem toch’ zei.

Bevangen door een heerlijke droom kocht ik het schilderij. Eenmaal ingepakt en op de post gedaan voelde ik me verlicht, maar toen ik de titel alsnog door de vertaalmachine haalde en ‘Zweeds landschap’ las, begon ik me enige zorgen te maken. Na een paar vingertikjes kwam ik op Ragnar Falk, een Zweed die leefde tussen 1903 en 1977 en heel veel schilderde. Gemiddelde waarde van zijn werk: tussen de 48 en 75 euro. In mijn geval kwamen daar de transportkosten nog bij (40 euro), zodat ik gegokt en verloren had. Uiteraard.

Mijn enige hoop is nu een uitnodiging voor Mellan Konst och Kitsch, waar het schilderij rustig ronddraait op tafel. Op de presentatorvraag ‘Vad är de försäkringstagare värde?’ zou de expert zeggen ‘ungefär 100 öro’, waarna de zaal ‘hahaha’ riep en ik bedaard ‘såld’ zou zeggen.

JAAP KROL

IK STA NIEUW

Door **Wietske Aupers** Illustratie **Marinus Hillenga**

Ixta Noa is een naam die nieuwsgierigheid opwekt. Het betekent ‘Ik sta nieuw’ en is een organisatie voor en door mensen met psychische kwetsbaarheid. Iedereen bij Ixta Noa heeft zelf ervaring met bijvoorbeeld eenzaamheid, eetproblemen, depressie of verslaving. Ixta Noa onderhoudt praktijkhuizen, plekken waar mensen tot rust kunnen komen en oefenen met dingen in de praktijk die voor hen soms moeilijk zijn. Bijvoorbeeld samen lunchen of een praatje met iemand maken.

Er zijn praktijkhuizen in heel Nederland. In onze regio vind je ze in Leeuwarden, Groningen, Tolbert en Zuidhorn. In de grote steden staan panden die volledig van Ixta Noa zijn. In Tolbert en Zuidhorn huren ze een ruimte voor een paar dagen per week. ‘We spreken hier dan meestal ook niet van praktijkhuizen, maar van inloopvoorzieningen, vertelt Jilke de Boer (31), medewerker praktijkhuis Groningen en het Westerkwartier. Ze doet haar verhaal op de Cazemierboerderij in Tolbert, samen met vrijwilligster Wilma Werneman (50). Jilke: ‘De praktijkhuizen in Groningen, Nijmegen en Zutphen hebben nog iets wat ik extra mooi vind, namelijk respijtkamers. Daar je kun je je even terugtrekken of zelfs overnachten als je dat thuis moeilijk vindt. Die mogelijkheid is er hier en in Zuidhorn niet. Het is hier heel fijn, je hebt veel privacy en je kunt zomers buiten zitten.’

Laagdrempelig zijn

Ixta Noa bestaat zevenentwintig jaar en is altijd een organisatie geweest waar werd gewerkt vanuit ervaringsdeskundigheid. Vroeger heette het ZieZo en was het alleen voor personen met een eetstoornis. Het begon als een zelfhulpgroep, in 2003 opende het eerste praktijkhuis haar deuren. In 2011 werd ZieZo samengevoegd met de organisaties Eventus en Ten. De nieuwe organisatie kreeg een nieuwe naam en was voortaan voor iedereen met psychische kwetsbaarheid. Jilke: ‘We willen laagdrempelig zijn. Je hoeft geen diagnose van de huisarts of de GGZ te hebben. We zijn geen hulpverleners. Mensen die hier komen hebben vaak ook een psychiater of psycholoog of krijgen hulp van een FACT-team (Flexible Assertive Community Treatment). Als je in een crisis zit moet je die inschakelen. Wat wij zelf bieden is dat we het van binnenuit begrijpen.’ Wilma: ‘Je voelt je vaak alleen, als je psychische klachten hebt, omdat hulpverleners niet alles begrijpen.’

Nieuw!

Jilke legt uit waarom de nieuwe naam is gekozen: ‘Onze vrijwilligers zetten hun eigen ervaringen in om anderen te helpen hun balans opnieuw te vinden. Nieuw is ook dat mensen hier vaak een begin maken met hun herstel. Ze vinden hier herkenning en erkenning. Zelf had ik al van jongs af aan veel mensen om me heen met psychische klachten waardoor ik uiteindelijk, door te veel mee te leven, zelf onderuitging. Later heb ik ook nog eens veel mensen verloren, waardoor ik depressieve klachten ontwikkelde. Ik herkende veel toen ik hier kwam werken. Het is echt heel goed voor me geweest. Iedereen komt zichzelf hier tegen.’

Koffie, thee en kleine doelen

De organisatie kent medewerkers, vrijwilligers en bezoekers. Vrijwilligers zijn vaak eerst bezoeker geweest. Op de inloopuren kun je terecht voor koffie en thee. Ook

zijn er activiteiten zoals een creatieve middag of een bingo. Daarnaast word je als bezoeker gekoppeld aan een vrijwilliger waarmee je ervaringen kunt delen en kleine doelen kunt opstellen, bijvoorbeeld langskomen voor sociale contacten. Een groter doel kan zijn, toewerken naar vrijwilligerswerk bij Ixta Noa of elders. Jilke: ‘We proberen te bereiken dat iemand een stukje van zichzelf terugvindt.’

‘Het is hier een veilige wereld’

Talent

Wilma begeleidt twee dagen per week de inloop in Tolbert en een dag per week die in Zuidhorn. Ze zet koffie en thee klaar en houdt gesprekjes met mensen. Wilma: ‘Ik heb ontdekt dat dat echt een talent van mij is: kletsen. Ik vind het heel leuk om verhalen van mensen te horen’. Jilke: ‘Ze draagt ook zorg voor een veilig gevoel.’ Wilma beaamt dat: ‘Het is hier een veilige wereld, waar je ook mag zeggen dat je niet zo blij bent. Binnenkort ga ik met een man mee naar de opticien. Hij kwam hier heel verlegen binnen, maar heeft dit zelf aan mij gevraagd en zei zelfs tegen Jilke “Jij mag ook mee”. Prachtig! We gaan ook wel op bezoek bij mensen die niet durven te komen. Dat noemen we ons ambulante programma.’

Zou ik dat kunnen?

Wilma was vroeger wijkverpleegkundige en kreeg op haar vierentwintigste een zoon. Na de bevalling bleken er tekorten in haar hersens zijn ontstaan van bepaalde stofjes waardoor ze last kreeg van depressie en angst. Ze werkte gewoon door, maar kreeg op haar zevenendertigste een burn-out en depressieve klachten. Nu gaat het goed met haar en ze wil graag kwijt dat ze altijd heel blij is geweest met haar kind, ook in de moeilijkste periodes. Toen ze weer oprabbelde ging ze vrijwilligerswerk doen. ‘Op een dag was ik aan het googelen op depressie en kwam Ixta Noa tegen. Ik dacht, wow wat leuk! Zou ik dat kunnen? Ik heb het praktijkhuis in Groningen gebeld, kreeg een kennismakingsgesprek en ben aangenomen.’

Vrijwilliger bij Ixta Noa word je niet zomaar. Jilke: ‘We bieden trainingen aan en rollenspillen. Je moet minstens tien keer meelopen en twee trainingen volgen.’ Wilma: ‘Je kunt als vrijwilliger mensen begeleiden, maar je kunt ook gastheer of gastvrouw worden. Dan zorg je alleen voor de koffie of thee. Dan heb je minder verantwoordelijkheid en dat vinden sommige mensen prettiger. Je doet het sowieso altijd met elkaar. De inbreng van bezoekers is net zo belangrijk als van vrijwilligers en medewerkers.’

WAARDE

Door Ellen Joling Illustratie Robby Bakker

De plek is leeg
geboorteland, je hebt hem laten gaan
Talent, die zijn talenten niet kon benutten
Harde werker, in hart en nieren.
In arren moede het geboorteland achter zich
gelaten
de liefde achter zich gelaten van ouder,
echtgenote... of van een kind.
De hoopgever van achterblijvers van
thuisblijvers
de wachtende thuisblijvers...

BIE PAD EN WEG

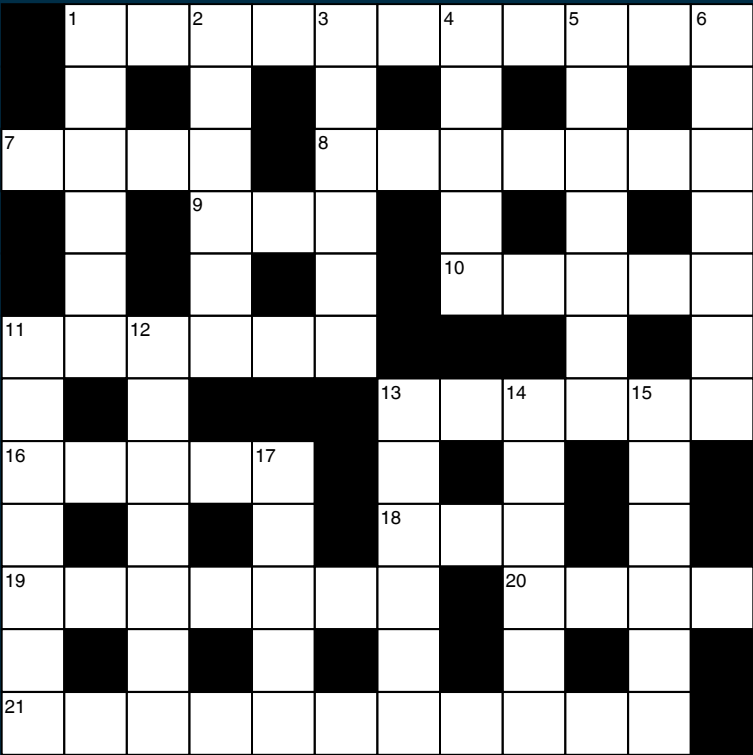

Kruiswoordcrypto

Door Luuk Kobes

- Horizontaal**
1 Zij zien de toekomst niet rooskleurig 7 Overblijfsel
8 Voedingsvoorziening
9 Bemiddelde staat
10 Rangtelwoord
11 Er niet bij zijn in bed
13 Haarstukje 16 Toegangsweg
18 Tuinafscheiding 19 Tafereel
20 Grondstof 21 Bezettingsformule

- Verticaal**
1 Afstandsmaat voor het ruime sop
2 Beginpunt
3 Side-kick van de valk
4 Magnummoment
5 Uitje voor mezelf 6 Kreng
11 Glijmiddelhulpstuk
12 Onze planeet 13 Opvangplek
14 Dringend 15 Gemoedsbeweging
17 Gesmeerd lopend voertuig

De oplossing vindt u op pagina 27

HOROSCOOP

Illustratie **Paul Kimkes**

Steenbok 22 december-19 januari

De energie van groei omringt je op dit moment. Gestaa boek je vooruitgang. Blijf je krachten synchroniseren met degenen die het beste in jou inspireren. Houd echter niet vast aan het geschiedde en het beproefde. Door jezelf toestemming te geven om het onontdekte te verkennen, ontdek je nieuwe aspecten van jezelf.

Waterman 20 januari-18 februari

Het universum schonk je een bittere pil omdat je volledig in staat was om te leren van deze onaangename ervaring en je pijn om te zetten in kracht. Het volgende hoofdstuk van je leven vereist dat je de confrontatie aangaat met wat er uit het verleden is overgebleven.

Vissen 19 februari-20 maart

Het is waar dat de dingen niet zijn gegaan zoals je je had voorgesteld. Ook spijt heeft een plaats in het grote geheel - maar hoe lang ga je nog peinzen over de dingen die je niet hebt kunnen bereiken? Accepteer waar je bent en zet je wonden om in wijsheid.

Ram 21 maart-19 april

Besteed aandacht aan de mensen die je opvrolijken. Besteed aandacht aan de mensen bij wie je jezelf kan zijn en die ervoor zorgen dat jij je veilig voelt. Dit is jouw gekozen familie, lieve Ram. Neem eens de tijd om deze speciale en magische verbindingen te eren.

Stier 21 april-20 mei

Laat schaamte en schuldgevoel los. Je hebt gedaan wat je dacht dat het beste was en dat is genoeg. Begin met het vinden van je innerlijke vrede en het luisteren naar de wijsheden van je intuïtie. Hoe cliché ook, dit is de enige manier om je externe problemen op te lossen.

Tweelingen 22 mei-21 juni

Wellicht leidt de woede die je voelt je aandacht naar dat wat je moet loslaten. Ook woede dient een doel, Tweelingen. Omarm de volledigheid van de menselijke ervaring. Laat het valse geloof los dat je te allen tijde positief moet zijn. Integreer de duistere delen door het licht van het bewustzijn.

Kreeft 22 juni-23 juli

Je moet bereid zijn om naar buiten te gaan en de verandering te belichamen die je in het collectief wilt zien. Enkel en alleen op die manier kun je een verschil maken. Als je erover hebt nagedacht om een cursus te volgen, beschouw dit als een bevestiging!

Leeuw 24 juli- 23 augustus

Wees dankbaar voor zowel de duistere als de magische momenten. Laat tegelijkertijd de behoefte los om het verleden te verheerlijken, dit houdt je enkel gevangen in een vicieuze cirkel van verlangen. Laat dat los wat jou niet langer dient en maak ruimte voor nieuwe verbindingen die je ziel verheffen.

Maagd 24 augustus-23 september

Laat je licht op de wereld schijnen en inspireer anderen om hun volledige potentieel te realiseren. Dit is een tijd waarin de vruchten van je arbeid onverwachts aan je zullen worden toegekend. Ontvang het met dankbaarheid. Draag de kroon der bekwaamheid met trots. Je verdient het.

Weegschaal 24 september-23 oktober

Je creëert je eigen persoonlijke hel door alles te overpeinzen. Accepteer dat je het verleden niet kunt veranderen. De schuld en schaamte zullen je achter alleen maar vasthouden in de aura van somberheid. Schud het van je af, letterlijk en figuurlijk. De mogelijkheden die voor je liggen zijn eindeloos.

Boogschutter 23 november-22 december

Je bent in conflict tussen het volgen van jouw innerlijke wijsheid en het behagen van de mensen om je heen. Hierdoor verraad je soms je eigen behoeften. Besteed aandacht aan hoe je eigenwaarde is gekoppeld aan de percepties van anderen. Trek grenzen waar ze nodig zijn en kies eens voor jezelf.

Schorpioen

24 oktober - 22 november

Als je vastzit in de sleur van het alledaagse is het tijd om je perspectief aan te passen. Werk aan je langetermijnplan en beoordeel hoe en waar je het opnieuw moet afstemmen. Wees consequent in je inspanningen. Met een goed geloof en een kurken ziel drijft men de zee over.

BUSINESSCLUB

New Nexus

IT-bedrijf en sociale onderneming

Door **Frits Croes** Fotografie **Ronnie Zeemering**

Aangekomen bij het gloednieuwe kantoorgebouw van New Nexus op het Nesciopark te Haren word ik bij de ingang verwelkomd door Agnes van der Veen (adviseur marketing en communicatie). Ze begeleidt me naar het bedrijfsrestaurant, waar Richard Tapper (mede-eigenaar) en Harrie de Vries (facilitair manager) mij verwachten voor het gesprek.

Richard steekt van wal: 'We zijn hier bij New Nexus, een IT-bedrijf. We hebben honderd zestig man in dienst, verdeeld over verschillende bedrijven. Dat is één kant van het verhaal, IT is wat we doen. Maar wie wij zijn en hoe we in het leven staan, dat heeft wel een unieke invalshoek. Kort samengevat zijn wij sociaal ondernemer. Je doet gewoon wat je verwacht dat een onderneming doet. Dat laat onverlet dat je ook heel goed voor andere mensen kunt zorgen, en dat zit in het DNA van ons hele bedrijf. Hoe we dat doen, daar mogen alle collega's over meedenken. Ongeveer de helft van onze winst besteden wij via zogeheten focusgroepen. In deze focusgroepen bedenken collega's samen acties rondom een thema dat zij belangrijk vinden. Dat kan het thema Goede Doelen zijn, ICT In Afrika, Sport of Duurzaamheid. Zo komt onze winst ook terecht bij onze omgeving.'

Vanuit de focusgroep Goede Doelen is zo ook de foodtruck

ontstaan.' Richard legt uit: 'We hebben al langere tijd een relatie met zorgboerderij De Mikkellhorst. Zij wilden mensen met een beperking bij de P+R Haren een werkplaats aanbieden om auto's schoon te maken. Ons werd gevraagd of wij daar voor hen een soort van kantine konden neerzetten. Uiteindelijk hebben we daarvoor een Engelse dubbeldekker gekocht als kantine, maar die mocht van de gemeente Haren uiteindelijk niet op de parkeerplaats staan. We wilden er toch een leerwerkplek van maken en zo is het idee van Buster de foodtruck ontstaan. 'Het verbouwen van de bus tot foodtruck is ook een leerwerkomgeving geweest, dat heeft bijna vijf jaar geduurd. Er zit nu een complete keuken in met ovens en steamers en hij wordt ingezet op bedrijfsfeesten, festivals en evenementen als leerwerkomgeving voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt.' Harrie: Onlangs hebben we samengewerkt met een jongen die in de WMO zit en daar graag weer uit wil. Het is de bedoeling dat hij in de toekomst z'n eigen standplaats en foodtruck krijgt. In voorbereiding daarop mocht hij onder mijn begeleiding gedurende een tweedaags festival in de foodtruck ervaring opdoen of het wel echt iets voor hem is. Kortom, ons streven is om zoveel mogelijk mensen te laten profiteren van deze werkervaringsplek.'

woensdag 23 november

JUBILEUMSYMPOSIUM

25 JAAR DE RIEPE

UW KIJK OP DE RIEPE

Programma:	
12:30 – 12:45	Inloop met koffie en thee
12:45 – 13.00	Welkomstwoord en inleiding
13:00 – 13:15	Kort verhaal hoe het is te leven als dakloze door Yourie Verwij
13:15 – 14:00	Workshopronde 1
14.00 – 14.30	Samenvatting en nabespreking o.l.v. de dagvoorzitter
14:30 – 15:00	Pauze
15:00 – 15:45	Workshopronde 2
15:45 – 16.30	Samenvatting en nabespreking o.l.v. de dagvoorzitter
16:30 – 17.30	Afsluitende netwerkborrel

LEZERSONDERZOEK

SCAN MIJ

DE RIEPE BUSINESSCLUB

De bedrijven in dit overzicht ondersteunen De Riepe. Wilt u als bedrijf ook bijdragen? Dat kan, neem gerust contact met ons op: 050-5791818 (09:00-13:00 uur).

- Aksion
- Als de zon, tekentherapie
- Bike Centre Dik, Groningen
- Dagblad van het Noorden, (NDC mediagroep)
- De Huismeesters, Groningen
- Digno BV, Haren
- Doesburg autoverhuur, Groningen
- Dunk
- Forum Groningen
- Gemeente Groningen SoZaWe
- Groningen Seaports
- Groninger Kredietbank
- Klooster Reizen, Haren
- Kluzzenbedrief Jan
- Kompas Zuidlaren
- Lotus uitvaart, Thesinge
- Metaware BV , Groningen
- Mamamini Helpman
- New Nexus, Haren
- Noback Ingenieursbureau, Groningen

- Bewindvoering en inkomensbeheer
- Tekentherapie, opleiding en begeleiding
- Van ventiel tot helm
- Nieuws uit Groningen/Drenthe
- Woningcorporatie stad Groningen
- Informatietechnologie
- Van sjorband tot aanhangwagen
- Deskundigheid in de geestelijke Gezondheidszorg
- Boeken, films en events
- WIJ is dichtbij
- Havendienstverlening
- Sociale hulpverlening
- Reisbureau
- Veur putjederij in en omt hoes
- Specialist in financiële zorgverlening
- Uitvaartverzorging en -begeleiding
- Cloudoplossingen managementsystemen
- Goededoelenkringloop
- IT consultancy- en adviesbureau
- Techn. natuurk. berekeningen en ontwerpen

Denk en praat mee, over de toekomst van De Riepe!

Omdat we dit jaar ons 25-jarig jubileum vieren, organiseert de redactie op 23 november een symposium waar we met verkopers, redactieleden, vormgevers, columnisten, lezers en betrokkenen in gesprek gaan over hoe De Riepe er in de toekomst uit moet komen te zien. U bent van harte uitgenodigd om mee te denken! Voor uzelf is het een unieke gelegenheid om andere betrokkenen bij De Riepe te ontmoeten en mee te denken over hoe we de onderbelichte kant van de samenleving een podium kunnen geven.

Zit u in een rolstoel, of heeft u een andere lichamelijke beperking, geef dat alstublieft tijdig aan ons door. Kunt u slechts een deel van het programma bijwonen, of alleen de borrel, geef dit dan aan.

We hopen u 23 november te mogen verwelkomen!

AANMELDEN EN MEER INFORMATIE: WWW.DERIEPE.NL

Volgende maand in De Riepe:

Betaalbare uitjes

Nu alles steeds duurder wordt en zeker in deze decembermaand, leek het de redactie een goed idee om voor u uit te zoeken hoe u voor weinig geld leuke dagjes uit kunt maken in de 3 noordelijke provincies. De keuze blijkt best wel groot te zijn, daarom hebben wij een selectie gemaakt van gratis uitjes die het hele jaar toegankelijk zijn, per provincie.

- En verder:
- Kerstverhaal Oudtante Ans
 - Ik trakteer

Deze zal verschijnen rond 1 december 2022

Oplossing puzzel van pagina 23

	1	Z	W	2	A	R	3	T	K	4	J	K	5	E	R	6	S
		E			F			O		S		G					E
7	R	E	S	T			8	E	E	T	H	O	E	K			
		M			9	R	I	J	K		I	J		T			R
		I	J		A			A			10	D	E	R	D	E	
11	S	L	12	A	P	E	N							I			E
	K			A					13	T	O	14	U	P	15	E	T
16	I	N	R	I	17	T				E			R				M
	S		D		R			18	H	E	G		O				
19	T	A	B	L	E	A	U				20	E	R	T	S		
	O		O		I			I				N	I				
21	K	O	L	O	N	I	S	A	T	I	E						

Nu ook op social media

 @de_riepe

 @deriepe

 Scan mij!

OPVANGINSTELLINGEN

GRONINGEN

GRONINGEN

Dagopvang
Leger des Heils
Kostersgang 28
9711 CX Groningen
tel. 050-313 36 60
Dagelijks van 12.00 – 17.00 uur

Open Hof
Spilsluizen 5
9712 NR Groningen
tel. 050-312 21 22
ma t/m vr. 10.00 – 12.00 uur
zo t/m vr. 19.30 – 21.00 uur
Zondagavondviering om 18.45 uur

Twaalfde Huis
Eemskanaal Noordzijde 32a
9713 AB Groningen
tel. 050-579 78 45
Ma t/m vr. 9.30-16.30 uur

Beschermd Wonen (Vast&Verder)
Damsterdiep 267, 9713 EE Groningen

24-uurs opvang
Algemene opvang
Van Heemskerckstraat 75
9726 GH Groningen
tel. 050-599 14 20, www.wender.nl

Hoendiephuis voor jongeren
Noorderstationsstraat 88
9717 KR Groningen
tel. 0591-648 261, www.wender.nl

Wonen Schoolstraat
Woonvoorziening (Beschermd wonen)
Schoolstraat 11
9712 JP Groningen
tel. 0591-648 261, www.wender.nl

LIMOR woonvoorziening Hiddemaheerd
Hiddemaheerd 112
9737 KX Groningen
tel. 0900-4857545
058-215 16 94, www.limor.nl

Nachtopvang
Schoolstraat 9
9712 JP Groningen
tel. 0591-648 261, www.wender.nl
dagelijks 21.00-10.00 uur
zon- en feestdagen van 21.00 tot 11.00 uur
Aanmelden en binnenkomen om te kijken of er plek is kan vanaf 21.00 uur tot 23.00 uur. Ook kun je maandag t/m vrijdag tussen 10:00 uur en 11:00 uur aan de Schoolstraat 3 langskomen om je aan te melden.

APPINGEDAM
LIMOR woonvoorziening
Vangnetvoorziening Cornelis Albertsstraat
Cornelis Albertsstraat 7
9901 EJ Appingedam
tel. 0900-4857545
www.limor.nl

HOOGEZAND

Wonen Hoogezand

Mansholtstraat 1-a
9602 SB Hoogezand
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

VEELERVEEN

Reïntegratie-centrum

De Spetse Hoeve
Spetsbrugweg 4
9566 TK Veelerveen
tel. 0597- 541 341

VEENDAM

24 uren opvang

LIMOR Woonvoorziening
Burgemeester Bosscherstraat 10
9641 NG Veendam
tel. 0598-615111
www.limor.nl

LEEK

Crisisopvang Leek

Oldebertweg 61
9351 PC Leek, tel. 0900-118 88 81
www.wender.nl

WINSCHOTEN

Dagbesteding Werkpro

Papierbaan 60
9672 BH Winschoten
tel. 059-743 3004

DRENTHE

ASSEN

Kommarin

Maatschappelijke Opvang voor dak- en thuislozen Assen
Havenkade 16
9403 AH Assen
tel. 088-8393381

Openingstijden:

Dagopvang: ma t/m vr 10:00-15:00 uur

Nachtopvang: dagelijks 21:00-09:00 uur

Leger des Heils
Kortdurende opvang en beschermd wonen
Maria in Campislaan 257
9406 JG Assen

EMMEN

Dagopvang

Leger des Heils
Verlengde Spoorstraat 11
7811 GA Emmen
tel. 0591-658 233
Geopend ma t/m vr. 10.30-16.30 uur

Leger des Heils opvang Emmen

Weerdingerstraat 204
7822 BK Emmen
tel. 088-065 22 40

Leger des Heils
Beschermd Wonen Boshuis
Boslaan 138
7822 EP Emmen

HOOGEVEEN

Dagopvang

Beukemaplein 14
7906 AK Hoogeveen
ma tm vr. 10.30-16.30 uur

FRIESLAND

DRACHTEN

Wonen Drachten

Stationsweg 118
9201 GS Drachten
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

LEEWARDEN

Dagopvang

Leger des Heils
De Tuinen 32
8911 KE Leeuwarden
tel. 0900-118 88 81
geopend 10.00-16.00 uur
(woensdag 12.00-16.00 uur)

DAC Leeuwarden

Zuidergrachtswal 15-16
8933 AD Leeuwarden
tel. 0591-648 261
geopend 10.00-16.00 uur
www.wender.nl

Algemene Opvang

Nieuweweg 3
8911 LK Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

d' Ambacht

Cornelis Trooststraat 48
8932 BR Leeuwarden
tel. 058-299 99 30
dambacht@werkpro.nl

Huis voor Jongeren

Huizumerlaan 101
8934 BE Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Zorgopvang

J.H. Knoopstraat 2
8933 GS Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Wonen Hoekstersingel

Hoekstersingel 51-53
8922 AM Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Wonen Bonifatiusplein

Bonifatiusplein 19
8911 JT Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Nachtopvang

Oostergoweg 1 (Wirdumerpoort)
8911 MA Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Aanloophuis Leeuwarden

Bagijnestraat 36
8911 DR Leeuwarden
tel. 058-212 72 37
www.aanloophuisleeuwarden.nl

LIMOR Crisisopvang en woonvoorziening de Kei

De Kei 5
8918 AR Leeuwarden
tel. 0900-485 7545
www.limor.nl

ENGWIERUM

Leger des Heils

Beschermd Wonen
Fjellingsreed6
9132 EN Engwierum

BURGUM

Crisisopvang Burgum

Prinses Margrietstraat 63
9251 HB Burgum
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

HEERENVEEN

Aanloophuis de Brege

Herenwal 2
8441 AZ Heerenveen
0513-625 926
www.aanloophuisoerdebregel.nl

SNEEK

Sociaal Pensioen Sneek

Lemmerweg 53
8606 AA Sneek tel. 0591-648 261
www.wender.nl

De Herberg

Vier kamers voor dak- en thuislozen, verblijf maximaal 2 maanden
Kloosterdwarsstraat 3
8603 AG Sneek
Herbergtelefoon: 06-235 415 65

LIMOR Crisisopvang

Gonggrijpstraat

Gonggrijpstraat 9
8607 BD Sneek
tel. 0515-43 08 12
www.limor.nl

Roy's race tegen de klok

Tekst en Fotografie door **Maarten Vermeulen**

De ontmoeting met een vrijgevochten vrouw in de koffieshop betekende voor Roy het startsignaal van een race tegen de klok. Geconfronteerd met de gedachte oud te worden zonder echt te hebben geleefd besloot Roy een nomadenbestaan te leiden. Zodoende en na het weigeren van een verplichte coronatest op het vliegveld in Málaga Portugal, leerde Roy dat het lot hem daarbij toelacht.

‘Ik was gestrand in een vreemd land maar ontmoette diezelfde avond in de bar een andere reizigster die me doorverwees naar een man in de buurt met een stuk land waar ik mogelijk wel kon verblijven. In ruil voor wat werk kreeg ik daar te eten en een veilige plek om te kamperen. Ik ben van mijzelf wel handig en heb zo een degelijke buitendouche gebouwd, maar ik vind een belangrijkere eigenschap mijn positieve instelling.’

Als experiment fietste Roy deze zomer op de mountainbike met een karretje erachter naar Luxemburg. Nu, een stuk wijzer en toe aan een groter avontuur, staat Roy in de startblokken van een twee jaar lange fietsreis terug naar Málaga. ‘Op mijn vijftigste kijk ik terug met een voldaan gevoel, wetende dat ik alles uit het leven heb gehaald. Onderweg hoop ik anderen te kunnen inspireren hetzelfde te doen.’